

Výklad vize 215

<http://title2.post.sk/forum/showthread.php?s=685a686ac13933b5a6a39b68e09588c2&postid=1270260#post1270260>

01-11-2008 10:05

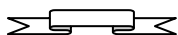
riki1 napsal 29. říjen 2008, 15:07 na Aldebaranu toto : *Do budoucnosti sa cestovat ale da, uz aj podla teorie relativity. Ked zostanem cely zivot na Zemi, tak sa dozijem povedzme 100 rokov, cize uvidim aka bude budoucnost o 100 rokov. Ak by som vsak nasadol na raketu, s ktorou by som zrychlil na rychlost blizku rychlosti svetla a potom spolmalil a otocil sa a zase zrychlil na vysoku rychlost a vratil sa spat na Zem, tak by som sa mohol napríklad vratit do casu o 200 rokov a ja by som este stale mal len povedzme 50 rokov, takže by som vlastne uvidel "buducnost" Zeme.*

Pane, já uvedu svůj polemický názor : Především na Aldebaranu se paradox dvojčat řeší už více jak 4 roky a co autor, to jiný názor (takový jev je ovšem chybou vědců kteří nedokáží za 100 let paradox dvojčat popsat natolik přesně a přesvědčivě aby se už studenti dalších 30 let o to nepřeli a aby to každý neviděl jinak). Můj názor : Velmi důležité je před zahájením úvah říci, že se „my“ lidé na Zemi budeme pasovat do role pozorovatele, kterému přiřadíme soustavu základní „v klidu“, (!) (což je velmi diskutabilní stanovení), ale ve které „běží čas“ jistým (neodůvodněným) tempem.

((Později vysvětlím, že čas „neběží nám, ale my běžíme tomu času“. My-Zem-pozorovatel – hmota se posouváme vesmírem nejen po délkové trajektorii ale i po časové trajektorii a tím posunem ukrajujeme na té dimenzi i délkové i časové intervaly ... my tedy běžíme a „vyrábíme“ tempo času. Čas sám „stojí“, je to veličina co má své dimenze, stejně jako Délka je veličina co má své dimenze po kterých se posouváme))). Pak raketa, která opouští Zemi a bude stále pozorována, bude neustále v této „základní“ soustavě pozorovatele, ale bude přitom mít svou soustavu „vlastní“. Tato „vlastní soustava rakety“ tedy je uvnitř soustavy pozorovatele.

Na raketě je velitel-dvojče s pozemským pozorovatelem. Když raketa postupně zrychlováním zvýší rychlost na blízkou céeéčku, pak...pak tvrdí soudobá fyzika nastává na raketě dilatace času, tedy zpomalení jeho tempa. Tady nastává ona chyba. Na raketě, původem z pozemského materiálu a z pozemské soustavy musí běžet tempo plynutí času stejné jako na Zemi při vypuštění, ale i po něm. Tím, že raketa zrychluje, tak pootáčí svou „vlastní“ soustavu vůči základní soustavě a my-pozorovatel „doma“ dostáváme do své pozorovatelné informace o tom, že na raketě dilatuje čas, tempo času, tedy ukrajované intervaly a...a přitom na raketě běží čas stále stejným, původním tempem. Informaci nám donese foton, který vyletí z rakety která má už pootočenou soustavu a tím ten foton-informátor „na sebe nabere stav“ rakety v pootočeném stavu a vyletí směrem k zemi aniž po cestě ten foton mění své pootáčení své vlastní soustavy. Takže my zde „sejmeme“ doplerovský posun, tedy sejmeme informace pootočené o „gama člen“ z Lorentzovy transformace a k „převedení“ toho dilatovaného času – pootočeného času musíme informace vynásobit tím gama členem. Na raketě neběží čas pomaleji, ale my na Zemi to tak pozorujeme s tou dilatací...protože dostáváme informace relativisticky pootočené. Tempo času, „ukrajování“ intervalů na časové dimenzi je stejný, ale tím že je pootočený tak do „raketového pootočeného intervalu“ se vejdu např. 3 pozemské intervaly-tiky času. Pouze nám se jeví že velitel rakety stárne pomaleji. On ve své soustavě místní-vlastní stárne stejně rychle jako na Zemi. Nyní když se raketa „nějak“ (to prozatím neřeším) otočí a poletí zpět k Zemi, tak má stále tu rychlost skorocéeé. Po cestě k Zemi ovšem musí brzdit...tak jak zrychlovala směrem od nás tak musí brzdit směrem zpět. Toto brždění je znova pootáčením soustavy jeho vlastní vůči domácí základně a tím nutně musíme pozorovat (pomocí poslů – fotonů) že na raketě naopak zrychluje čas. Při cestě „tam“ zpomaloval tok času – dilatace, ale při brždění naopak kontradilatace, tedy zrychlení toku času. Přitom ale velitel opět nic nepozoruje, jen my zde na Zemi. Raketa musí zpomalit na původní nulovou rychlost, jinak by se srazila se Zemí rychlostí céeéčkovou. Při dosedání rakety na Zem s $v = 0$ pozorujeme že velitel je stejně starý jako jeho dvojče na Zemi, protože zpomalování znamenalo kontra-dilataci času.

Takže paradox dvojčat je pouze fikce : to pouze my na Zemi pozorujeme nejdříve dilataci času „té rakety“ a pak opačné urychlení času „té rakety“. Na samotné raketě velitel nic nepozoruje „ve své soustavě“. Ve své soustavě rakety !!!! protože on velitel vlastně „svou“ soustavu pasoval do klidu. To že je v pohybu by musel velitel rakety „pozorovat“ opět vysláním fotonů k Zemi a odrazem je dostat zpět a vyhodnotit.

Výklad vize 216

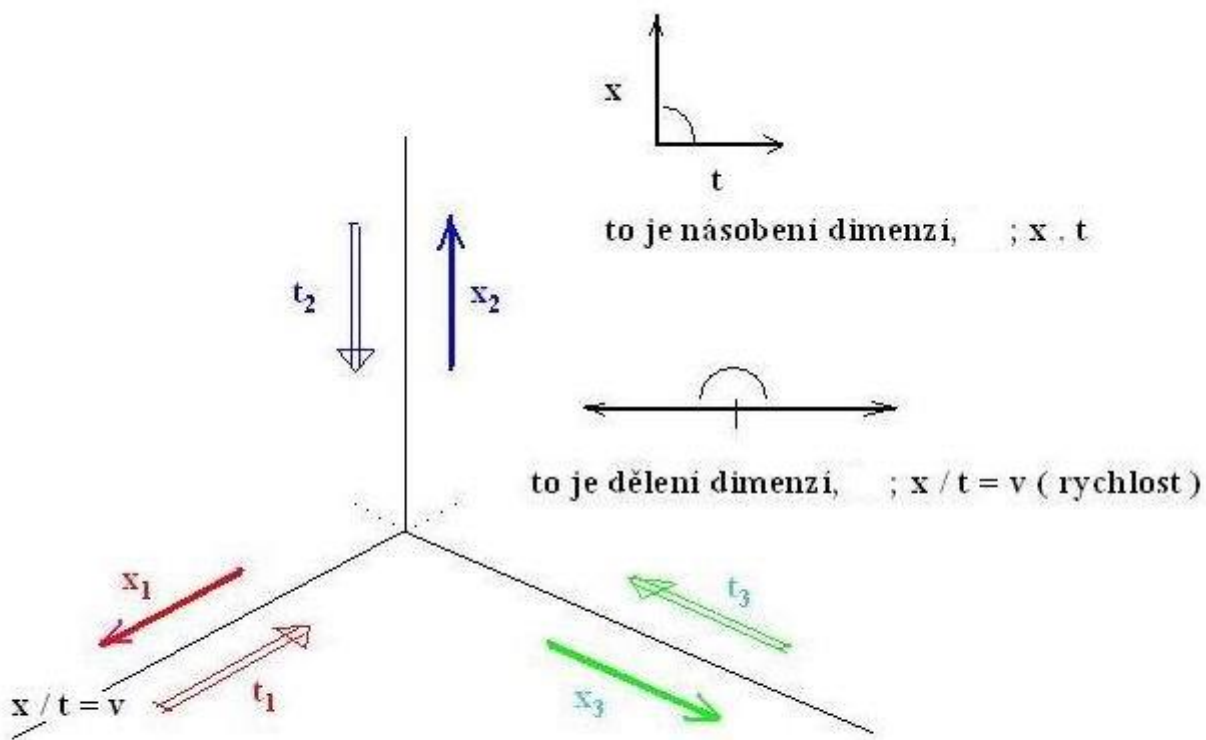
Podivné spojenie priestoru a času

Interval $s = \sqrt{c^2t^2 - x^2 - y^2 - z^2}$ označujeme za spojenie priestoru a času napriek tomu, že sa pri prechode medzi sústavami bez ohľadu na zmeny hodnôt x, y, z , nikdy nemení. Každý vie, že ak ide o udalosti A, B, ktoré spolu môžu súvisieť ako príčina a následok, nimi vymedzený invariantný interval s vždy zodpovedá c -násobku časového intervalu τ nameraného pomocou jediných hodín v sústave z hľadiska ktorej tieto udalosti prebehli v jedinom pevnom bode.

Názor, že v uvedenom intervale dochádza ku spojeniu času a priestoru sa preto opiera iba o skutočnosť, že k jeho výpočtu potrebujeme práve hodnoty t, x, y, z . Vo všetkých oblastiach vedy i v dennom živote hovoríme o spojení iba v prípade výsledku v ktorom je prítomný vplyv každého zo zúčastnených elementov. Interval s túto podmienku nespĺňa, preto môžeme hovoriť o podivnom spojení priestoru a času.

Hoci na prvý pohľad ide len o drobnú terminologickú nedôslednosť, som presvedčený, že sme nepochopili skutočné súvislosti medzi priestorom a časom. Hoci ich vyjasnenie by nespochybnilo žiadnu z rovníc špeciálnej teórie relativity, môže prispieť k hlbšiemu pochopeniu príčin spomaľovania času a skracovania dĺžky.

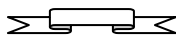
Preto sa pýtam, či s môžeme označiť za časopriestorový interval len kvôli samotnému fakt, že bol vypočítaný z hodnôt t, x, y, z . Pokúsme sa nájsť akýkoľvek príklad, kedy hovoríme o vplyve či spojení nejakých veličín v hodnote, ktorá od nich vôbec nezávisí.

$$\text{čp } 3 + 3 \text{ dimenzionálni} \rightarrow D(x_1; x_2; x_3) - T(t_1; t_2; t_3)$$

Podivné spojenie to nebude, pane pronec, pokud odstraníme onu lidskou bariéru vnímání času jako nějakého skaláru „pro vesmír“. Podivné spojenie to nebude, pane pronec, pokud navrhne zkoumat

názor, že i Čas je veličina stejná jako je Délka veličina . A zkoumat, že i Čas-veličina má také své dimenze, na nich lze vystopovat „složky“ časové trajektorie, po které putuje Zem vesmírem. ((Zem putuje vesmírem po „délkové trajektorii“ kterou nelze (prozatím) zjistit. Je dost možné že Zem přestože putuje kolem Slunce, pak spolu s celou sluneční soustavou v ramenu uvnitř galaxie, a pak s celou galaxií ve skupině galaxií a pak v lůvcích galaxií po takové trajektorii „vůči celému vesmíru“-pomyslně jeho globálsoustavě tak, že trajektorie posunu Země „vyrábí“ všechny tři složky v této soustavě stejné, stejně velké – kulové rozpínání vesmíru, anebo nestejně – paraboloidní rozpínání vesmíru.)) Zem putuje vesmírem po takové časové trajektorii, která kupodivu „vyrábí“ do tříosé časové soustavy složky o stejných intervalech. Tedy čas „nám“ běží do tří délkových směrů stejným tempem. To je prozatím záhada proč ?, proč pozorujeme tempo plynutí času, velikost ukrajovaných intervalů do všech směrů stejně velké, čili na třech osách časových stejné složky časových posunů. To je ten kardinální důvod proč považujeme čas za skalár. U veličiny Délka to triviálně nepozorujeme. Vidíme kolem sebe „na předmětech“ složky délkové různé. Podle volby soustavy a počátku. Jenže je docela možné i to že Zem putuje vesmírem po takové trajektorii, z níž můžeme do soustavy „vesmírem zvolené“ vystopovat také všechny tři složky-intervaly stejné. Takže když na parkovišti stojí auto a my pro pohyb auta volíme soustavu v klidu (ztotožněnou se soustavou Země a ta je „ztotožněna se soustavou kterou nám „předepsal“ vesmír), pak už tato soustava sama putuje vesmírem právě tak, a jen tak, že „pro vesmír“ my-Zem ukrajuje na osách takovéto soustavy stejné intervaly. Proč ne ? Čili naše soustava zvolená – pasovaná do klidu (k pozorování pohybu jiných předmětů)

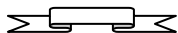
Výklad vize 217

Pane Wagnere, nechápu co je na tom k smíchu ? V konceptu, který navrhuje vícedimenzionalitu času (tedy nepovažovat čas za skalár) má tento výrok smysl, smysl v tom, že čas ve směru pohybu od pozorovatele má jiné tempo než čas na směr pohybu kolmý. Je to podobné jako s dimenzemi délkovými, pozorovatel z kvasaru, který pozoruje nás-Zem : Pozoruje pouze pohyb axiální (totéž my o objektech od nás vzdálených ...skoro u horizontu pozorovatelnosti), pozoruje, že testovací těleso ukrajuje ve směru pohybu enormně velké intervaly vůči intervalům na dimenzích k pohybu kolmých, ten interval je markantní pro něho, přestože na Zemi jede auto pohybem radiálním vůči tomu kvasaru...kvasar u auta jeho pohyb radiální nepozoruje, protože je to „posun“ strašně maličký. Přesto kvasar nemůže tvrdit, že se auto od něj pohybuje pouze axiálně spolu se Zemí. Podobně s časem. Naopak však na testovacím předmětu, na Zemi : pozorujeme do „tří stran“ tempo plynutí času stejné. Tedy je-li pro nějaký fyzikální děj do některého směru tempo plynutí času jiné, je nerozeznatelně jiné, nezjistitelné. My na Zemi pozorujeme „sebe“ tj. vlastní posun po vesmíru jak (?) do všech tří dimenzí prostorových ? Pozorujeme ho právě pomocí „okolí“ tedy pomocí „horizontu pozorovatelnosti“, tedy, že do tří směrů se vesmír rozpíná stejným tempem, nikoliv jen do dvou či jednoho směru že by se rozpínal jinak. Podobně to bude i s časem (budu-li o něm uvažovat, že to není skalár, ale že má dimenze). Když pozoruji kvasar, pozoruji jeho pohyb-posun jen v jednom směru a ...a nepozoruji, že by nějaké předměty „na kvasaru“ měly radiální složku posuvu, neb je tato složka strašně malá. Totéž z časem : pozoruji, že změna tempa času na fotonu „ve směru pohybu“ je tak enormní (dilatace předvede nekonečně velký interval „tiku“) že tempo plynutí času „na fotonu“ v kolmých směrech na pohyb fotonu tedy stejné jako na Zemi, tedy ten interval ukrojený na dvou časových dimenzích ukrojený „pozemským tempem“ a interval „fotonový“ nekonečně velký jsou vůči sobě neměřitelné – nesrovnatelné.

Chápu, že srozumitelnost mého výkladu je slabá. Musel bych ten výklad podat několikrát v obměnách a všechny výklady by se musely zhodnotit do jednoho posuzovacího výsledku. Takže tím se omlouvám. No dodám nový kousek výkladu : Na raketě (v soustavě rakety) letící skororychlostí světla od pozemského pozorovatele velitel svou rychlost skoro cééé nepozoruje, že. Tu pozoruje pouze Pozemšťan do své soustavy. Takže velitel rakety také nepozoruje „svou dilataci času“ – ve své soustavě jí nemá. On tam na raketě pozoruje „ukrajování časových intervalů-tiků“ do tří směrů, stejné. My na Zemi ovšem pozorujeme ve směru pohybu rakety, že ona má dilatovaný čas (interval-tik časový je několikrát delší). To pozorujeme „my o raketě“ ale raketa sama na sobě dilataci nepozoruje. Je to jasný důkaz toho že došlo k pootočení

soustav tj. soustavy pozorovatele a soustavy rakety vzájemné. Pak můžeme my dostat do své pozorovatelné údaje o dilataci „rakety“ ale né dilataci „na raketě“.

Informace nám byla donesena zkreslená, tedy pootočená a my jí opravujeme „gama činitelem“ z Lorentzovy transformace.

Výklad vize 218

všem k úvaze

Vážení slovenští přátelé.

Je vás zde 6 lidí co debatuje...jedno zvolené téma. Je téměř pravidlem, v podobných diskusích, že "co jedinec to jiný názor". Zde na fóru najde ani tak o "pravdu Pravd" jako o to pokecat si a pokusit se jeden druhého přesvědčit o "své pravdě". Proto je zbytečné vlévat do debaty nesvár, hádky, nevraživost, napadání, urážení ...to je naprosto zbytečné a neplodné.

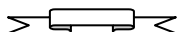
Já vám (této zdejší šestici) sem dám "sedmý" názor na vaše téma : Debata nad STR by se měla vždy přísně držet minimálně jedné "zahajovací podmínky" - stanovení soustav. Pak : Výroky o tom co se pozoruje a zjišťuje, bude přednášet (i hodnotit) pozorovatel umístěný do "základní" zvolené soustavy, kterou ztotožní, např. se Zeměkoulí. Tuto soustavu (souřadnic = os = dimenzí délkových) pozorovatel pasuje do klidu a zvolí nulu-počátek. Pak testovací předmět = raketa opustí Zemi, (pohybem nerovnoměrným, tj. zrychleným), ale nachází se ta raketa stále v soustavě Země. Raketě můžeme my pozorovatel v základní soustavě přiřadit soustavu a budeme jí říkat "vlastní soustava rakety". Pozor !! : i tato soustava rakety "vlastní" se nachází v soustavě základní - pozemské - volené jako pozorovatelná která >vyhodnocuje< vše co vidí a vyhodnocuje to "do své základní soustavy". Raketa může udržovat **a**) stálé konstantní zrychlení, anebo **b**) měnící se zrychlení. ...anebo když je daleko může "si raketa zvolit" rovnoměrný pohyb nezrychlený. STR se pak bude týkat právě tohoto rovnoměrného pohybu...anebo..anebo při pohybu nerovnoměrném = zrychleném můžeme (my doma v základní hlavní soustavě) udělat "stop-stavu" a v nich lze také provádět STR. Na vzdálenosti rakety (tj. vzdálenosti její vlastní soustavy) od Země, tj. od základny nezáleží...; záleží na "stop-stavu", což je rychlost, nikoliv zrychlení, a tedy záleží pro STR na rovnoměrném pohybu, na momentální rychlosti.

A nyní přijde to zkoumání relativistických jevů : tvrdí se že "na raketě" dilataje čas a "kontrahuje" délka. To ovšem může (a musí) říkat jen pozorovatel v základní soustavě tj. "doma v pozorovatelné". Jak to ovšem "On" ví ? že "na raketě dilataje čas ? Vědět to může pouze z pozorování, tedy poté, když dostane z rakety domů do své základní soustavy informace. Informace donesou fotony. Jaké ? ...že "tam" je dilatace ? ...že "tam" je kontrakce" ?????????? Jenže "na raketě" žádná kontrakce není ani dilatace ; na raketě tomu veliteli běží čas stejným tempem jako když opouštěl Zem....takže proč foton donesl z té vzdálené rakety informaci o "dilataci času" ??? Moje odpověď : Když raketa zrychlovala, tj. měla nerovnoměrný pohyb tak její soustava "vlastní" se pootáčela vůči "domácí základně-domácí soustavě pozorovatele v klidu". Pak v jakémkoliv "stop-stavu" vyletí foton k Zemi a donese informaci. Anebo to nemusí být "stop-stav" v pohybu zrychleném, pokud raketa už svůj pohyb ("její soustavy") vyměnila za pohyb rovnoměrný, ...v soustavě pozorovatele ; čili **m . v** . Vše co raketa dělá se svým pohybem dělá "v soustavě domácí-pozemské". To abychom mohli zjistit "dilataci i kontrakci, musí se "soustava rakety" pootáčet a nám domů donese foton informaci o jiném délkové intervalu i o jiném časovém intervalu "na raketě" ...ale na raketě přitom doopravdy se nic nemění...my tu doma "snímáme" do domácí pozorovatelné pootočené intervaly i délkové i časové.

Přemýšlejte.

16-11-2008 13:32

<http://title2.post.sk/forum/showthread.php?s=b734863baea8e1126fdcd019014be36c&postid=1272248#post1272248>

Výklad vize 219

Pojem >čas< je z historických důvodů chápán (lidmi) jen jako a především pouze jako : „běh času“, „odvíjení času“, „pochod času“, „tikání času“,...atd. Čili už jako „pochod času pro děje v Universu“. Ale pojem času doposud není chápán zcela „jakožto pojem Veličiny-artefaktu“ a to vesmírotvorného. Odliším to velkými písmeny : „Čas“ je veličina-artefakt, která „existuje“ sama o sobě, „stojí“ sama o

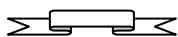
sobě ve vesmíru a sama neběží, neodvívjí se, netiká...; kdežto „čas“ s malým „č“ je chápán jako to odvíjení času, jako pochod času, jako tikání času. Ovšem můj návrh říká hlubší úvahu, že „Čas netiká sám, neběží sám“ ale my – hmotné předměty putujeme „po něm“. My ukrajujeme na časových dimenzích intervaly (tiky časové) a to je pak vnímáno jako „čas-běh času“. Podobně s „Délkou“. Délka bude název pro veličinu. A „vzdálenost“ bude název-pojmenování úseku na té veličině Délce, respektive na té jedné z dimenzí té veličiny „Délka“.

Opakují : "Délka" je veličina-artefakt, která „existuje“ sama o sobě a ve vesmíru „stojí“, sama neběží, neodvívjí se, tedy sama na sobě neukrajuje intervaly **délkové** ; neukrajuje **vzdálenost** , tu ukrajuje předmět hmotový svým putováním po vesmíru. **Délka** neběží nám, ale my běžíme jí, my běžíme po ní.

Opakují : "Čas" je veličina-artefakt, která „existuje“ sama o sobě a ve vesmíru „stojí“, sama neběží, neodvívjí se, tedy sama na sobě neukrajuje intervaly **časové** ; neukrajuje **>čas<** , ten ukrajuje předmět hmotový svým putováním po vesmíru. **Čas** neběží nám, ale my běžíme jemu, my běžíme po něm.

19-11-2008 17:50

<http://title2.post.sk/forum/showthread.php?s=177bbddd03ce131284d9b2d971ca5478&postid=1272633#post1272633>

Výklad vize 220

výňatek z debaty, z fóra na Neviditelném Psu

Re: Re: Re: Co se mi nelíbí na STR:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 30.09.2008 12:16

Pochop Zdenku, že v základní pozorovatelně-soustavě pozorovatele „běží“ tempo odvíjení času jistými intervaly (nejkratšími) a...a testovaný předmět je také „se svou vlastní“ soustavou **v té soustavě pozorovatele**, (pasovené do klidu), ale ...ale při rychlosti $v \rightarrow c$ této „vlastní soustavy“ předmětu-rakety dojde k pootočení jeho soustavy a do základny k pozorovateli dorazí informace („na fotonu, tj. pomocí fotonu“) pootočená, tedy taková, že interval časový "sejmutý v pozorovatelně" je jiný než v té základně-na Zemi....pozorovatel snímá z testovacího tělesa intervaly časové pootočené, tedy jiné, tedy delší, tedy dilatované. ((a nikoliv, že takové >tam na raketě< jsou))). Je to přesně stejné jako když do průmětny promítáš úsečku-interval délkový a tu pootáčíš, průmět stejného intervalu na úsečce (na raketě) je delší či kratší podle pootočení. Já toto **přesně dokazuji přesným matematickým postupem** – viz mé web-stránky. Lorentzova transformace není nic jiného než vzájemné pootáčenou dvou soustav a promítání intervalů (délkových i časových) do základny-průmětny

Re: Re: Počátky vesmíru- námět k diskusi:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 04.10.2008 23:45

Soudobá astrofyzika říká, že tempo plynutí času je zde na Zemi v naší pozorovatelně (kterou lze ztotožnit se soustavou základní) nejrychlejší (přičemž nevíme jak je rychlé) a ...a všude jinde na tělesech v pohybu v této základní soustavě je tempo plynutí času pomalejší, tedy čas dilatuje (čili intervaly se prodlužují , čili do jednoho prodlouženého intervalu se vejdou např. tři intervaly pozemské soustavy). Jenže jak jsem řekl, naše Země se pohybuje vesmírem „neznámou“ rychlostí i se svou soustavou a tedy ukrajuje po své pouti vesmírem „neznámé“ intervaly na (křivolaké) trajektorii délkové (tu lze pak promítat do soustavy do tří složek na třech osách na třech dimenzích délkových). Ale současně lépe řečeno >souběžně< ten pohyb-posun tím vesmírem té Země po délkových dimenzích také Země ukrajuje i intervaly, tiky na trajektorii časové a my to nazýváme „tempo, odvíjení času“. Jenže kde bereme jistotu, že naše **pozemské tempo** času, ukrajování intervalů na časové dimenzi je ve vesmíru všude stejné ? Pouze víme, že v naší pozorovatelně je to tempo „jakési“, ale že všude jinde je pomalejší. (vzhledem k nám, do naší pozorovatelně). Pokud v $t=0$, tj. v big-bangu čas vzniknul (podle mě nevzniknul, pouze byl >spuštěn< tok-odvíjení), tak kosmologové předpokládají, že vznikl nejen čas, ale i jeho „nějaké“ tempo už v tom Třesku ; a toto nějaké-libovolné , libovolně vesmírem zvolené tempo, je stále stejné dodnes. Já si to nemyslím. V singularitě ve Třesku neexistovala hmota hmotná, ale jen fotony.(první forma hmotového elementu) Fotony „rozhodně“ nepozorují sami na sobě tempo plynutí času stejné jako my pozemšťané. Na fotonu čas neběží, takže v dějinné etapě kdy už existovaly fotony >čas ještě neběžel< (?) Já si myslím, že také libovolný, už hmotný objekt ve vesmíru, má „své“ vlastní domácí tempo odvíjení časových intervalů ve své >vlastní< soustavě (jako my na Zemi) a on že pozoruje své tempo za nejrychlejší a do své pozorovatelně **snímá** tělesa, na nichž běží čas dilatovaný. (ale na tom tělese dilatovaný není, **snímá** to jen vzdálený pozorovatel) Jenže nelze srovnat „naše“ pozemské tempo odvíjení s „jeho“

vlastním tempem odvíjení (pokud to těleso nevystartovalo ze zdejších výchozích podmínek). Toto je vážné téma na polemiku a snahu o poznání pravdy, a neskončil jsem ještě.

Re: Re: Re: Re: Počátky vesmíru- námět k diskusi:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 06.10.2008 21:07

Pane peak, pokud váš výklad nebude preciznější v určení soustav, kdo je v jaké soustavě, pak neumím rozeznat zda máte či nemáte pravdu. Naprosto, a velmi nutně musíte vždy označit kdo je v jaké soustavě a kdo koho pozoruje...; nelže říci nazdařbůh, že v nějaké gr. jámě je tempo plynutí času rychlejší...to říká kdo ? pozorovatel na Zemi ? anebo pozorovatel v té jámě ? anebo ?... Podobně je to s dalším Vaším popisem čehosi, a nepřesně. Navíc si přečtete prof. Kulhánka, že : mluví-li pozorovatel v základní pozorovatelně o tempu plynutí času VŠUDE JINDE ! (v celém vesmíru) na předmětech co se pohybují (hodně rychle) a které ""musíme"" mít v naší pozorovatelně-soustavě, pak zjistíme, my-pozemský pozorovatel s n í m á n í m údajů, že na všech tělesech takto se pohybujících v naší soustavě čas dilatuje, tedy plyne pomaleji..ovšem to víme my, kdežto velitel rakety to neví, že "mu" čas dilatuje, pouze my jsme to zjistili doma pomocí poslů (fotonů) co jsme dostali a vyhodnotili je.

Re: Tautologie?:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 05.10.2008 10:52

Do tohoto zajímavého pohledu-úvahy vznesu svou : V naší soustavě Země pasované do klidu a s voleným nulovým počátkem souřadnic sledujeme (můžeme zjistit), že raketa se pohybuje 0,9 c...a foton přímo cée. Pak na této raketě (která **je stále v naší** základní soustavě) se vypustí foton (po směru letu) a tento znova má rychlost cée, jenže to pozoruje ta raketa a nikoliv my zde na Zemi že „raketový foton“ má cée a nikoliv 2c. Zde na tomto příkladku lze už vidět-stopovat ten můj názor, že jde o pootáčení soustav. Velitel rakety sám ve své místní soustavě vůůůbec neví jakou rychlostí se pohybuje vůči ?? vůči ...vůči Zemi a Zem neví jakou rychlostí se pohybuje vůči ?? (vesmíru

samému ?) a...a přesto vždy v těch soustavách Zem i raketa i další předmět vypuštěný z rakety, atd., tak vždy z nich vyletí foton cééčkem a „vlastní“ soustava neví jakou se vlastně pohybuje vesmírem rychlostí. I my-Zem jsme jakousi „raketou“ pro jinou soustavu s nižší rychlostí...nižší jakou ? ...vše to spěje k úvaze o pootáčení soustav. Kde je ve vesmíru zcela *nulová rychlost* vůči celému vesmíru či...či vůči čemu ? Pak vždy z této soustavy se „vypustí soustava“, která když se pootočí o 90 stupňů, je to už fotonová soustava s cééčkem. (moje řeč není konečná, je jí nutno stále precizovat)

Re: Re: Re: Re: Re: Uznání Peakovi:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.10.2008 17:30

Pane Pblééééa, nedávno jsem tady dal kousek úvahy-námětu, ocituji ho :

Už jsem to řekl nescetněkrát, a bohužel mi na to nikdo nereagoval anebo vzácně a to ještě mlhavě : Z pozice Země sledujeme pomocí „do přístrojů dopadajících fotonů“ a po VYHODNOCENÍ toho co ty fotony přinesly, že vzdálené objekty se vzdalují a navíc rychlostí stále větší a to končí na Periferii viditelnosti s rychlostí céééčkovou. Co když je to obráceně : pozorovatel na Periferii, který „letí céééčkem“ pozoruje „dovnitř“ vesmíru, že on se scvrkává, tedy objekty se zmenšují oproti jeho „jednotkové velikosti“ c 1/1. My pozorujeme „rozpínání“ on -Periferie pozoruje „scvrkávání“... všeho co je „uvnitř“ a všeho co má menší a menší a menší rychlost než cééé (ovšem mění se i hmotnosti komplementárně). Na takový názor není pádná protiodpověď ? Cokdyž rudý posuv a doppler jsou jen „úkazem“ špatně vyhodnocovaným a ono to není „rozpínání“ ale pootáčení soustav (větší pootočení u vzdálenějších objektů) Foton donese „po přímce“ údaj s pootočenými hodnotami tak jak byl pootočeně emitován....a

a Vy jste ho zřejmě omylem přehlédli, že ? anebo néééé ?? Pak kde jsou ty Vaše nemašiblovské pádné protiargumenty ?

Re: Re: Re: Re: Re: Uznání Peakovi:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 07.10.2008 18:49

Pane Pbla, poslední dobou se dost často probírám v anglickém světě různými fyzikálními Journály a vidím tam né desítky, ale stovky ba co díím, tisíce různých astrofyzikálních témat a nápadů a idejí a hypotéz, které se řeší po celém světě a...a víme, že sta takových se ujmou tak dvě. Chcete snad, pane Pbbbla říci, že těch 98 autorů, co se jim jejich nápady nezdařily, že jsou také mašiblové ? To je od Vás totálně nehorázný přístup k člověku, doslova trestný, a k principiální nezadatelnosti člověka myslet a tvořit...; tak jak se chováte, (neospravedlnitelné urážení) se chovají jen gauneři.

Re: Re: Re: Re: Re: Uznání Peakovi:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 08.10.2008 17:14

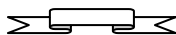
Pane hulváte Pbla, HDV je velmi těžká hypotéza, velmi odvážná hypotéza, velmi osamocená hypotéza, velmi nedokončená hypotéza, velmi náročná a nedopracovaná hypotéza a.....a i kdyby byla v tomto stavu ještě 10 či 20 let, tak jen grázl a darebák si dovolí s uspokojením svého libida o ní prohlašovat, že je to blábol a že je povinen šířit vehementně toto urážení náročné a zajímavé ideje. Takže je to **naprosto špatně co děláte**, inteligent by nic tak nehorázného a nekulturního neudělal, i kdyby už dokonce na to měl nárok a podklady. Já už jsem velmi, velmi unavený, vysílený (v poslední dobou nikoliv z fyziky) a už tu HDV nikdy sám nedokončím.

Soudobá astrofyzika říká, že tempo plynutí času je zde na Zemi v naší pozorovatelně (kterou lze ztotožnit se soustavou základní) nejrychlejší (přičemž nevíme jak je rychlé) a ...a všude jinde na tělesech v pohybu v této základní soustavě je tempo plynutí času pomalejší tedy čas dilatuje (čili intervaly se prodlužují). Jenže jak jsem řekl, naše Země se pohybuje vesmírem „neznámou“ rychlostí i se svou soustavou a tedy ukrajuje po své pouti vesmírem „neznámé“ intervaly na trajektorii délkové (tu lze pak promítat do tří složek na třech osách na třech dimenzích délkových) ale současně ten pohyb posun tím vesmírem té Země ukrajuje i intervaly, tiky na trajektorii časové a my to nazýváme „tempo, odvíjení času“.Jenže kde bereme jistotu, že naše pozemské tempo času, ukrajování intervalů na časové dimenzi je ev vesmíru všude stejné ? Pouze víme že v naší pozorovatelně je to tempo „jakési“ ale všude jinde je pomalejší. Pokud v $t=0$ tj. big-bangu čas vzniknul (podle mě ne) tak kosmologové

předpokládají že vznikl nejen čas, ale i jeho „nějaké“ tempo už v tom Třesku a je stále stejné dodnes. Já si to nemyslím. V singularitě ve Třesku neexistovala hmota hmotná, ale jen fotony. Fotony „rozhodně“ nepozorují sami na sobě tempo plynutí času stejné jako my pozemšťané. Já si myslím, že také libovolný hmotný objekt ve vesmíru má „své“ vlastní domácí tempo odvíjení časových intervalů a on že pozoruje své tempo za nejrychlejší a do své pozorovatelný snímá tělesa na nichž běží čas dilatovaný. Jenže nelze srovnat „naše“ pozemské tempo odvíjení s „jeho“ vlastním tempem odvíjení. Toto je vážné téma na polemiku a snahu o poznání pravdy.

.....
Do tohoto zajímavého pohledu vnesu svůj náhled : V naší soustavě Země pasované do klidu a s nulovým počátkem současnic sledujeme (můžeme zjistit) že raketa se pohybuje 0,9 c...a foton přímo c. Pak na této raketě (která je stále v naší základní soustavě) se vypustí foton (po směru letu) a tento znova má rychlost c, jenže to pozoruje ta raketa a nikoliv my zde na Zemi že „raketový foton“ má c a nikoliv 2c. Zde na tomto příkladku lze už vidět ten názor že jde o pootáčení soustav. Velitel rakety sám ve své místní soustavě vůbec neví jakou rychlostí se pohybuje vůči ?? vůči Zemi a Zem neví jakou rychlostí se pohybuje vůči ?? (vesmíru samému) a...a přesto vždy v těch soustavách Zem a raketa a další předmět vypuštěný z rakety, atd., tak vždy z nich vyletí foton céčkem a „vlastní“ soustava neví jakou se vlastně pohybuje vesmírem rychlostí. I my-Zem jsme jakousi „raketou“ pro jinou soustavu s nižší rychlostí... vše to spěje k úvaze o pootáčení soustav. Kde je ve vesmíru zcela nulová rychlost vůči celému vesmíru či vůči čemu ? Pak vždy z této soustavy se „vypustí soustava“ která když se pootočí o 90 stupňů, je to už fotonová soustava s céčkem. (moje řeč není konečná, je jí nutno stále precizovat)

Pane hulváte, HDV je velmi těžká hypotéza, velmi odvážná hypotéza velmi osamocená hypotéza, velmi nedokončená hypotéza, velmi náročná nedopracovaná hypotéza a...a i kdyby byla v tomto stavu ještě 10 či 20 let, tak jen grázl a darebák si dovolí o ní prohlašovat že je to blábol a je povinen šířit vehementně toto urážení náročné a zajímavé ideje. Takže je to naprosto špatně co děláte, inteligent by nic tak nehorázného a nekulturního neudělal, i kdyby už na to měl nárok a podklady. Já už jsem velmi, velmi unavený, vysílený (v poslední dobou nikoliv z fyziky) a už tu HDV nikdy sám nedokončím.

Výklad vize 221

Rád tu zopakují 2 a půl roku staré úvahy →

◀ **MAGORNOT** [15.5.06 - 14:23]

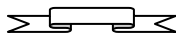
MARCELA [15.5.06 - 14:15] No a o to prave jde, kdyz to dela tak proc to dela, nic neni samo sebou, cetl jsem nedavno prisernou slataninu jak se z niceho vydělila 1ka atd. (vitaliho mnozina) ale nikde nebylo receno proc by to delala :-), stejne tak mas problem kde vzit "ulozny prostor" pro ty svoje balicky, kdyz ja neco simuluju zere to pamet pocitace, co zerou tvoje balicky ? proste i kdyz reknes ze se tvori sami sebou tak nekde musi bejt ulozen ten pamatovak !

◀ **MARCELA-Navrátil** [15.5.06 - 16:04]

citace MAGORNOTA (modře reakce) : No a o to právě jde, když to dělá, tak proč to dělá... **Když příroda-vesmír dělá vlnobalíčkování svých dimenzí aby udělala-vyrobila hmotové elementy, tak >proč< to dělá já sice přesně nevím, ale mám na to svou domněnku-vysvětlení tuto : Už jsem tuto otázku debatoval před několika měsíci, tuším v listopadu, zde se Srnkou. Říkal jsem myšlenku-vizi stavby vesmíru „směrem k nule“ a tak jsme došli k popisu vesmíru před Velkým Třeskem a tam dál směrem „k nule“ pomocí střídání symetrií s asymetriemi ke snižování počtu dimenzí obou veličin tj. délky i času. Já obhajoval děje vesmíru na základě principu střídání symetrií s asymetriemi, čímž lze vesmír uvažovat směrem k té „nule“ jako „ubývání dimenzí takto : Těsně před Třeskem byla symetrie dimenzí veličin**

$x^3 / t^3 = x^3 / t^3$, což se dá pomocí znaku pro rychlost psát jako : $c \cdot c \cdot c = c \cdot c \cdot c$ (časoprostor o 3+3 dimenzích)...respektive $c \cdot c \cdot c = (k.w) \cdot (K.u) \cdot (h.v)$. Pak jeden součinitel ubude (nechci to sem matematicky psát, protože lidi jsou zlí - nadávají autorům - a namísto myšlenky se chytou vady zápisu a zabíjejí myšlenku pomocí vady zápisu na místo toho, aby opravili tu vadu) Prostě návrh na ubývání dimenzí už zde byl napsán a lze ho najít. **např. výklad vize č. 41.** Ubývání se děje pomocí střídání symetrií s asymetriemi až se dojde ke „skorozačátku“, kdy vesmír je totožný s monostavem „A“, totožný se sólo veličinou-velveličinou (Velveličina „A“, co se směrem ke Třesku bude štěpit na dvě veličiny – na délku a čas ...atd.) tedy velveličina je něco jako „být či nebýt“ jako „jsoucnost a nejsoucnost“, jako existenčně totožné s neexistenčností – je to sólo stav. Tam pak já vysvětloval svou vizi, že „někdo“ stanovil pro vznik vesmíru a jeho existenci a jeho proměny existencí filozofickou rovnicí : „A“ stav artefaktu (*což bude veličina z ní pak dvě veličiny délka a čas a z nich pak hmota a její statistické podoby pomocí vlnových funkcí – střídání symetrií s asymetriemi*) krát „Z“-zákon-pravidlo (*jakožto podmínka realizace změn tj. právě to pravidlo střídání symetrií s asymetriemi*) = „V“ – vesmír existující, proměnný, reálný....Čili : „A“ x „Z“ = „V“. To tedy je odpověď na otázku „proč to vesmír dělá“ : on „nejdříve vesmír neexistoval totožně existoval = stav rovnováhy dvou možností. Pak se realizovala asymetrie, tedy výběr jedné z nich : buď existenčně anebo neexistenčně. Ať vybereš kteroukoliv z těchto možností, můžeš jí nazvat existenčně.... a ... a pak už to střídání symetrií s asymetriemi jede samo (!) Proč to vesmír dělá ? protože nejdříve „to nedělal“ (!) a stav „nedělání“ musel být vystřídán asymetrickým stavem „děláním“...Proč to tak je ? Protože už „bylo“ věčné nic a bylo vystřídáno „na chvíli“ jiným stavem tj. změnou ...střídáním symetrií... vesmír není nikdy v rovnováze...ve vesmíru neexistuje zákon zachování ničeho...pouze platí zákon zachování např. energie a jiných „lokálně“...globálně stále platí ve vesmíru nerovnice 1 = 2, tj. $10^{5500} = 10^{5500} + 1...$ a tyto >rovná se< a >nerovná se< se stále střídají a střídají a střídají...(je to nejednotkový poměr dimenzí délkové s dimenzí časovou $v < c$, a tímto jevem se i proměňuje, může proměňovat hmota...furt a furt **nic není samo sebou**, samo sebou není nic až na jedno „počáteční“ „něco“ = stav sólo, stav mono, stav asymetrický.... a ten se počne měnit, „vznikne-li“ zákon o proměně, první zákon. Další zákony se také vznikají rekrutují a přibývají. Jak jsem řekl : po Třesku neexistoval zákon o slučování zásad s kyselinami na sůl, neb vesmír ještě nebyl v posloupnosti výroby stavů tak daleko. Tak jak vesmír vyrábí postupně posloupnost stále složitějších hmotových struktur (vlnobalíčkováním) tak vesmír vytváří nové a nové zákony-pravidla k chování těch „klonových“ struktur. CO₂ je klon, je to vlnobalíček o už neměnné struktuře „vlnobalení“, pokud ho rozbalíme, dostaneme komponenty, to jo, ale opět komponenty „nefraktální“ tj. takové, které už byly jistým klonem = např. uhlík. Takže možná v CERNech srážkami částic vyrábíme jednak stavy vlnových funkcí už „klonové stavy“ anebo vyrábíme „střepy-fraktály vlnové“ a to pak jsou ty jety... bombardováním elementů hmotových v urychlovačích se nemusí „vyrábět“ jen a jen „ucelené klony“- vlnobalíčky co reprezentují přesně nějakou částici, ale i střepy co nejsou částicemi – mohou to být jen vlny...vlny jako pole atd... cetl jsem nedavno prisernou slataninu jak se z niceho vydelila lka atd. (vitaliho mnozina) ale nikde nebylo receno proc by to delala :-), stejne tak mas problem kde vzit "ulozny prostor" nevím co to je a tak to nekomentuji pro ty svoje balicky, aha... moje balicky si můžeš představovat ledasjak, to je fakt, ale rozhodně nejsou vyrobeny jen z délkových dimenzí jejich kompaktifikací jako to dělají strunoví realizátoři vesmíru. Moje vlnobalíčky jsou „propleteniny“ dimenzí délkových a časových....do multishluků. Pokud si představíš bizarní vrčící Higgsův časoprostor na Planckových škálách, tak tam když se takové prostředí „lokálně zavlnobalíčkuje“, tak to už se tím stylem vyrábí stav-hmota. Nevím co je na tom tak strašně nepředstavitelného, když : když se koukneš na své dlaně, tak jsou P R A Z D N Ě. Budeš-li se do dlaní dívat pod mikroskopem, uvidíš tam atom vodíku a ten je prázdný z 99,85% svého objemu...když si zvětšíš vodík na průměr fotbalového hřiště, tak proton je na hřišti ten fotbalový míč a elektron je v autu kulička jako třešně....vše ostatní je ..je...je prázdný časoprostor. Když se koukneš do „plného“ protonu, tak tam pod dalším zvětšením 10⁵ uvidíš prázdný časoprostor, neb kdesi v koutku se choulí tři kvarky a...a když se koukneš do těch kvarků... ? ? ?...tak ?, bude tam opět prázdný časoprostor, bizarně zvlněný-stočený... Takže tvé dlaně, co jimi tleskáš v divadle, jsou hmota anebo „prázdnost“?...dlaně jsou časoprostor „z blízka“. A z dálky „plná hmota“. Proto pozorovatel „nad Vesmírem“ vidí dovnitř „kouli“ plnou hmoty, jen samá hmota...kvark vidí směrem ke galaxiím, že jsou od něho nepředstavitelně daleko a že je vesmír skoroprázdný....

Hmota, to je vlnobalíček z délky a času...realizovaná multidimenzionálním kompaktifikováním-svinováváním dimenzí i časových i délkových... když ja neco simuluju zere to pamet pocitace, co žerou tvoje balíčky ?, vesmír také : aby se proměňoval podle nařízení zákona o střídání symetrií, musí realizovat nejednotkové poměry dimenzí... a těmito nejednotkovými poměry „se zrodí“ tok času jedním směrem a tok času je důvodem (i důkazem) vzniku – realizace svinovávání dimenzí opět pomocí střídání symetrií dimenzí s nesymetriemi a jejich vzájemné stavy...hmota se realizuje (fotony) po Třesku tím, že „se spustil tok času“ (a fotony se pak zeslužit'ují dalším vlnobalíčkováním na složitější částice....ale né všechny fotony...a ... a to je jiný výklad) co zerou tvoje balicky ? Vlnobalíčky jsou stavy, vzájemné stavy určitého počtu dimenzí délkových a počtu dimenzí časových vzájemně k sobě a...a určitý stav (matematicky popsateľný) si příroda „vybere“ a udělá z něj neměnný klon – a to bude/je nějaká daná elementární částice...takže částice „nic“ nežere, ale musí se dál chovat v prostředí, (v časoprostoru), musí se proměňovat, vázat se, ...atd. dle zákona o střídání symetrií prostě i když reknes ze se tvoří sami sebou tak nekde musí být uložen ten pamatovák ! „Pamatovák“ je něco zvláštního : Po třesku vznikne první asymetrie stavů...podle nějakého pravidla. To se musí objevit. (podle mě je to pravidlo paraboly tj. $A \cdot A = B + B$) ...a pak příroda „jede“ ve střídání stavů dimenzí a jejich poměrů tak (jako „jede“ na kalkulačce odvíjení čísla píííí), že se na některém stavu odvíjení „zastaví“ a tento stav je „volen“ – např. pro foton. Pak rozvoj píííí jede dál...a zase se stavy dimenzí „nabízejí“ a někde se na určitém „čísle“ zastaví – to je pak třeba elektron...atd. a pak až máme takových několik „vybraných“ stavů-vlnobalíčků tak ty se stanou „klonmi“ čili vždy takový přesný poměr vln-vonosluku dimenzí času i délky je „klon-stav“ je to vybraný stav ...a když už máme více takových klon-stavů, tak posloupnost „výroby“ dalších klonů se děje už se začíná dít pod podmínkami tj. výběr stavů je „v mantinelech“...také se už rodí další zákony. tj. co se smí a co ne s těmi již nagenetovanými klony...posloupnost stavů-elementů hmotových začíná růst a roste tím i posloupnost zákonů, které je dál řídí a řídí se i ony samy sebou. První počáteční zákon o střídání symetrií s asymetriemi je také „zákon-klonem“ a nesmí být dalšími vzniklými zákony porušován-zničen, mařen...realizuje se výběr zákonů podle hotových hmotových vlnobalíčků. Vesmír se realizuje do posloupnosti stavů veličin i posloupnosti stavů zákonů-pravidel, realizuje se v omezených volbách tj. v mantinelech dovolenosti-připustnosti. „Pamatovák“ už z toho plyne, že....

Výklad vize 222

výňatek z fóra na Neviditelném psu

Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 29.11.2008 17:38

Pane R.J.

pojďme se tu spolu separátně od zdejší debaty pobavit na >moje téma< ...

co Vy na to ?

Zahájím : Proč veličina Čas nemá >své dimenze< ? (podobně jako veličina Délka ; ta je realizuje, multiplikuje) Proč je mít "nemůže" ? Kdo zjistil, že je Čas nemá, čím to zjistil, a jaký je na to důkaz. Prohlásit, že Čas) respektive tempo plynutí času, jeho intervalů) je skalár, je důkaz nedostačující a...a nedostačující je i tvrzení, že Čas nemůže mít dimenze už proto, že do

všech směrů (prostorových) plyne-tiká-pochoduje-odvíjí se stejným tempem.

(K tomu podám vážné námitky).

[reagovat](#)

Re: Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **R.J.** IP: 81.0.198.xxx Datum: 29.11.2008 23:13

Pane Navrátil, jsem laik, fyzikou "nepolíbený", věčně z fyziky na chvostu, milosrdná čtyřka mě zachraňovala, když jsem jednou, nějakým omylem přinesl trojku, tak mě tatík ze samé radosti koupil kolo, jo, a zároveň jedničku s důtkou z chování. A vy se mnou chcete diskutovat o kvantové fyzice. Až půjde okolo Vás pošťačka, proberte to s ní, bude to pro Vás přínosnější. Já se mohu jen ptát a doufat že to pochopím, nikoliv něco vysvětlovat. Ve fyzice, aby nedošlo k mýlce. Dopadlo by to prabídně, asi jako kdyby Karkulka vyprávěla něco o nevěstinci. To něco málo, co jsem "vstřebal" z populárních knih o kosmologii a astronomii bych sice mohl nějak reprodukovat, ale již ne dokázat, a to na relevantní diskuz nestačí. Moji odpověď berte prosím pane Navrátil, jako odlehčenou, pro Vaše pobavení, i když jsem Vás ve fyzice zklamal. Jinak k Vaší otázce, pokud jsem jí pochopil dobře, čas a prostor od sebe oddělený, si představoval Imanuel Kant, myslím že se příslušná kapitola jmenuje "Transcedentálno", je to již skoro "nekonečno", co jsem to četl, tato představa byla překonána, věda, tvrdí a dokazuje, že nemůže být prostor bez času a hmoty, takové to prázdno, nic, a potom přijde "něco" / Bůh, jsoucno, doplňte dle svého uvážení a gusta/ a to "nic" zaplní. Neumím to potvrdit, ani vyvrátit, a můj mozek se nějak "šprajcuje". Takže vidíte, že se mnou si tedy moc nepopovídáte o Vaší milé disciplíně. Teď bych potřeboval několik soukromých profesorů, kteří by mě to vysvětlili, ti co učili kadeta Bieglera měli "havaj", lážo plážo, já bych ty "svoje" asi přivedl k rychlému skoku z okna. Tak se prosím neuražte, nejsem schopen s Vámi diskutovat, možná že byste pak skočil s okna sám. A to bych tedy na svém černém svědomí mít nechtěl. Takže se s Vámi zatím loučím a přeji Vám lepšího partnera do diskuze než jsem já. Přeji Vám dobrou noc, možná dobrý den a ať Vás něco ve snu či snění "napadne". I když to nebude zrovinka na Nobelovku, nevadí, lepší než civět do zdi. Tak ještě jednou dobrou.

[reagovat](#)

Re: Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **peak** IP: 195.113.22.xxx Datum: 05.12.2008 00:28

{{Proč veličina Čas nemá >své dimenze< ? (podobně jako veličina Délka ; ta je realizuje, multiplikuje) Proč je mít "nemůže" ? Kdo zjistil, že je Čas nemá, čím to zjistil, a jaký je na to důkaz.}}

1. To, že čas plyne lineárně, a je tedy jednodimenzionální, se zdá být potvrzeno každodenní zkušeností. 2. Teorie s předpokladem jedné časové dimenze obvykle celkem fungují, zatímco pokusy o něco jiného vedou obvykle k dost divným koncům (např. je značně nejasné, jak by se ve vícedimenzionálním čase určil směr jeho toku).

Ale to nejsou důkazy, že to nejde. Vyvrátit se dá jen konkrétní teorie, ze které plynou nějaké konkrétní závěry, neboli jinak řečeno: neptejte se, kdo dokázal, že to nejde, ukažte, jak to jde, a pak se ptejte, zda je to v souladu s realitou.

(Jinak jen jemně připomenu již dříve vyslovené připomínky k dosti nekonvenčnímu způsobu, jakým zacházíte s pojmem dimenze.)

[reagovat](#)

Re: Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 05.12.2008 23:18

Na >čase<, má-li také 3 dimenze, je samotřejmě **podivné**, že tok-plynutí času **se odvíjí do všech třech časových dimenzí stejným tempem**. PROTO dosud nikdo nepoznal a nezkoumal a nezjistil realitu tří dimenzí času...Vysvětluji, že Země se vesmírem posunuje po "jakési" trajektorii >délkové< a tento posun lze "spouštět" do předem zvolené soustavy pasované do klidu, tj. do jejich tří os čili dimenzí a tam na nich zjišťovat složky pohybu-posunu. Složky posunu Země po vesmíru budou jaké ? bude-li tou soustavou celý vesmír či jakási soustava "pro vesmír-nad vesmírem" ?? A už se dá vyslovit domněnka, a výrok, že složky posunu Země vesmírem do této jakési celovesmírné soustavy (nevíme kde je a jak je orientovaná, a ukotvená ...) budou všechny tři stejně velké-dlouhé. Přesně podobně jako s tím časem - u času to pozoruje každé malé dítě, že se čas odvíjí do všech tří dimenzí času stejným tempem, ukrajuje "na časových třech dimenzích" posun Země po vesmíru stejné intervaly

a tedy stejné tři složky, ale to že totéž dělá Země svým posunem po >délkových dimenzích< že také ukrájí stejně velké složky, to už nikdo nepozoruje, nevnímá. A navíc k tomu, je naše Zem-pozorovatelná nějak "hozena stranou" od symetrií, že časové vnímání intervalů je o 8 řádů méně citlivé než ekvivalentní intervaly délkové - viz rychlost *c*, měla by se uvažovat jako $c = 1/1$

[reagovat](#)

Re: Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 05.12.2008 23:28

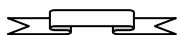
peak, jsem li na filozofické platformě více než na fyzikální, pak si to představuji tak, že posun Země po vesmíru se děje i po třech délkových dimenzích i po třech časových dimenzích ...jenže s tím rozdílem jakoby soustava tří os-dimenzí délkových byla >nehybná< a Zem-bod by v té soustavě konal pohyb - trajektorii klikatou a po spuštění soužek pohybu by každá) v nehybné soustavě délkové) byla jiná. Ale i časového posunu-pohybu Země po "časotrajektorii" jakoby se ta třídimenzionální soustava časová natáčela k tomu pohybu, časovému pohybu Země tak, že vždy jsou po spuštění složky - intervaly na časových dimenzích stejně velké. Časová soustava se natáčí k pohybu Země, kdežto délková soustava je pevná. ...což by při takové realitě dávalo ono stejné tempo plynutí času, které kolem sebe pozorujeme. (???)

[reagovat](#)

Re: Filozofie o čase patří také do fyziky:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.42.xxx Datum: 06.12.2008 12:08

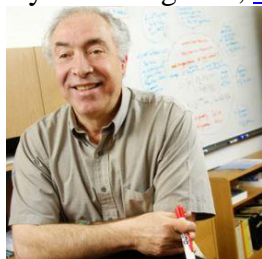
Jediným důvodem pro všechny vědce světa k nechuti zjišťovat zda má čas také více dimenzí, je, že **tempo plynutí** času je stejné do všech směrů, tedy do tří směrů v osách (dimenzích) délkových. Kdyby přiletěl Mimoszemšťan, divil by se, že k tomu kroku : >zjistit to< (zda čas má či nemá dimenze) stačí lidem jen "nechut' ". Protože by Mimoszemšťan lidem řekl : "A kde berete lidičky **chut'** hledat více dimenzí pro Veličinu Délka ? (do strunových teorií ?). Taky je nikdo nikdy neviděl a jsou to doposud jen "konstrukční spekulace", a jen proto chtěné, že "by se hodily" - strunařům. Takže čas >nemá< více dimenzí (pro fyziku a fyziky) jen proto, že **fyzikové nemají** **chut'** "stavět spekulativní konstrukce" pro čas, ale **mají** **chut'** to dělat pro veličinu délka.

A Two-Time Universe? Physicist Explores How Second Dimension of Time Could Unify Physics Laws

<http://www.physorg.com/news98468776.html>

By Tom Siegfried, [Physics](#) / [Physics](#)

USC College theoretical physicist Itzhak Bars has pioneered efforts to discern how a second dimension of time could help physicists better explain the laws of nature. Photo credit: Don Milici

For a long time, Itzhak Bars has been studying time. More than a decade ago, the USC College physicist began pondering the role time plays in the basic laws of physics — the equations describing matter, gravity and the other forces of nature.

Those laws are exquisitely accurate. Einstein mastered gravity with his theory of general relativity, and the equations of quantum theory capture every nuance of matter and other forces, from the attractive power of magnets to the subatomic glue that holds an atom's nucleus together.

But the laws can't be complete. Einstein's theory of gravity and quantum theory don't fit together. Some piece is missing in the picture puzzle of physical reality.

Bars thinks one of the missing pieces is a hidden dimension of time.

Bizarre is not a powerful enough word to describe this idea, but it is a powerful idea nevertheless. With two times, Bars believes, many of the mysteries of today's laws of physics may disappear.

Of course, it's not as simple as that. An extra dimension of time is not enough. You also need an additional dimension of space.

It sounds like a new episode of "The Twilight Zone," but it's a familiar idea to most physicists. In fact, extra dimensions of space have become **a popular** **v české kotlině přesně naopak k huróónskému řvaní : magor Navrátil co to hlásá , patří co Bohnic...** way of making gravity and quantum theory more compatible.

Extra space dimensions aren't easy to imagine — in everyday life, nobody ever notices more than three. Any move you make can be described as the sum of movements in three directions — up-down, back and forth, or sideways. Similarly, any location can be described by three numbers (on Earth, latitude, longitude and altitude), corresponding to space's three dimensions.

Other dimensions could exist, however, if they were curled up in little balls, too tiny to notice.

vlnobalíčky pochytil pan americký vědec ode mě, ale flusance za ně nedostal, na obrázku se hezky směje If you moved through one of those dimensions, you'd get back to where you started so fast you'd never realize that you had moved.

“An extra dimension of space could really be there, it's just so small that we don't see it,” said Bars, a professor of physics and astronomy. jenže já jsem 10x dál než on.

Something as tiny as a subatomic particle, though, might detect the presence of extra dimensions. In fact, Bars said, certain properties of matter's basic particles, such as electric charge, may have something to do with how those particles interact with tiny invisible dimensions of space. vlnobalíček jenž je sám z čp samozřejmě interaguje s časoprostorem a jeho dimenzemi tak se „vlny časoprostoru se transformují do vln v tom vlnobalíčku a naopak“ ...vlnobalíček čp pluje v mediu méně křivých stavů čp.

In this view, the Big Bang that started the baby universe growing 14 billion years ago blew up only three of space's dimensions, leaving the rest tiny. Many theorists today believe that 6 or 7 such unseen dimensions await discovery.

Only a few, though, believe that more than one dimension of time exists. Bars pioneered efforts to discern how a second dimension of time could help physicists better explain nature. trochu flusání neuškodí Barsovi, nééé, co vy hyeny české na to ?

“Itzhak Bars has a long history of finding new mathematical symmetries that might be useful in physics,” said Joe Polchinski, a physicist at the Kavli Institute for Theoretical Physics at UC Santa Barbara. “This two-time idea seems to have some interesting mathematical properties.”

If Bars is on the right track, some of the most basic processes in physics will need re-examination. Something as simple as how particles move, for example, could be viewed in a new way. In classical physics (before the days of quantum theory), a moving particle was completely described by its momentum (its mass times its velocity) and its position. But quantum physics says you can never know those two properties precisely at the same time.

Bars alters the laws describing motion even more, postulating that position and momentum are not distinguishable at a given instant of time. Technically, they can be related by a mathematical symmetry, meaning that swapping position for momentum leaves the underlying physics unchanged (just as a mirror switching left and right doesn't change the appearance of a symmetrical face).

In ordinary physics, position and momentum differ because the equation for momentum involves velocity. Since velocity is distance divided by time, it requires the notion of a time dimension. If swapping the equations for position and momentum really doesn't change anything, then position needs a time dimension too.

“If I make position and momentum indistinguishable from one another, then something is changing about the notion of time,” said Bars. “If I demand a symmetry like that, I must have an extra time dimension.”

Simply adding an extra dimension of time doesn't solve everything, however. To produce equations that describe the world accurately, an additional dimension of space is needed as well, giving a total of four space dimensions. Then, the math with four space and two time dimensions reproduces the standard equations describing the basic particles and forces, a finding Bars described partially last year in the journal *Physical Review D* and has expanded upon in his more recent work.

Bars' math suggests that the familiar world of four dimensions — three of space, one of time — is

merely a shadow of a richer six-dimensional reality. In this view the ordinary world is like a two-dimensional wall displaying shadows of the objects in a three-dimensional room.

In a similar way, the observable universe of ordinary space and time may reflect the physics of a bigger space with an extra dimension of time. In ordinary life nobody notices the second time dimension, just as nobody sees the third dimension of an object's two-dimensional shadow on a wall.

This viewpoint has implications for understanding many problems in physics. For one thing, current theory suggests the existence of a lightweight particle called the axion, needed to explain an anomaly in the equations of the standard model of particles and forces. If it exists, the axion could make up the mysterious "dark matter" that astronomers say affects the motions of galaxies. But two decades of searching has failed to find proof that axions exist. Two-time physics removes the original anomaly without the need for an axion, Bars has shown, possibly explaining why it has not been found.

On a grander level, two-time physics may assist in the quest to merge quantum theory with Einstein's relativity in a single unified theory. The most popular approach to that problem today, superstring theory, also invokes extra dimensions of space, but only a single dimension of time. Many believe that a variant on string theory, known as M theory, will be the ultimate winner in the quantum-relativity unification game, and M theory requires 10 dimensions of space and one of time.

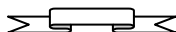
Efforts to formulate a clear and complete version of M theory have so far failed. "Nobody has yet told us what the fundamental form of M theory is," Bars said. "We just have clues — we don't know what it is."

Adopting the more symmetric two-time approach may help. Describing the 11 dimensions of M theory in the language of two-time physics would require adding one time dimension plus one space dimension, giving nature 11 space and two time dimensions. "The two-time version of M theory would have a total of 13 dimensions," Bars said.

For some people, that might be considered unlucky. But for Bars, it's a reason for optimism.

"My hope," he says, "is that this path that I am following will actually bring me to the right place."

Itzhaku Barsi ... kdybys byl v české kotlině, to bys těch flusanců schytil, a jiných „pochval“ směrem do Bohnic od českých „vědeckých“ svini ...

Výklad vize 224

z r.2007 z fóra na Mageu

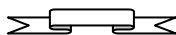
Pane Wagnere, nechápu co je na tom k smíchu ? V konceptu, který navrhuje vícedimenzionalitu času (tedy nepovažovat čas za skalár) má tento výrok smysl, smysl v tom, že čas ve směru pohybu od pozorovatele má jiné tempo než čas na směr pohybu kolmý. Je to podobné jako s dimenzemi délkovými, pozorovatel z kvasaru, který pozoruje nás-Zem : Pozoruje pouze pohyb axiální (totéž my o objektech od nás vzdálených ...skoro u horizontu pozorovatelnosti), pozoruje, že testovací těleso ukrajuje ve směru pohybu enormně velké intervaly vůči intervalům na dimenzích k pohybu kolmých, ten interval je markantní pro něho, přestože na Zemi jede auto pohybem radiálním vůči tomu kvasaru...kvasar u auta jeho pohyb radiální nepozoruje, protože je to „posun“ strašně maličký. Přesto kvasar nemůže tvrdit, že se auto od něj pohybuje pouze axiálně spolu se Zemí. Podobně s časem. Naopak však na testovacím předmětu, na Zemi : pozorujeme do „tří stran“ tempo plynutí času stejné. Tedy je-li pro nějaký fyzikální děj do některého směru

tempo plynutí času jiné, je nerozeznatelně jiné, nezjistitelné. My na Zemi pozorujeme „sebe“ tj. vlastní posun po vesmíru jak (?) do všech tří dimenzí prostorových ? Pozorujeme ho právě pomocí „okolí“ tedy pomocí „horizontu pozorovatelnosti“, tedy, že do tří směrů se vesmír rozpíná stejným tempem, nikoliv jen do dvou či jednoho směru že by se rozpínal jinak. Podobně to bude i s časem (budu-li o něm uvažovat, že to není skalár, ale že má dimenze). Když pozoruji kvasar, pozoruji jeho pohyb-posun jen v jednom směru a ... a nepozoruji, že by nějaké předměty „na kvasaru“ měly radiální složku posuvu, neb je tato složka strašně malá. Totéž z časem : pozoruji, že změna tempa času na fotonu „ve směru pohybu“ je tak enormní (dilatace předvede nekonečně velký interval „tiku“) že tempo plynutí času „na fotonu“ v kolmých směrech na pohyb fotonu tedy stejné jako na Zemi, tedy ten interval ukrojený na dvou časových dimenzích ukrojený „pozemským tempem“ a interval „fotonový“ nekonečně velký jsou vůči sobě neměřitelné – nesrovnatelné.

Chápu, že srozumitelnost mého výkladu je slabá. Musel bych ten výklad podat několikrát v obměnách a všechny výklady by se musely zhodnotit do jednoho posuzovacího výsledku. Takže tím se omlouvám. No dodám nový kousek výkladu : Na raketě (v soustavě rakety) letící skororychlostí světla od pozemského pozorovatele velitel svou rychlost skoro cééé nepozoruje, že. Tu pozoruje pouze Pozemšťan do své soustavy. Takže velitel rakety také nepozoruje „svou dilataci času“ – ve své soustavě jí nemá. On tam na raketě pozoruje „ukrajování časových intervalů-tiků“ do tří směrů, stejné. My na Zemi ovšem pozorujeme ve směru pohybu rakety, že ona má dilatovaný čas (interval-tik časový je několikrát delší). To pozorujeme „my o raketě“ ale raketa sama na sobě dilataci nepozoruje. Je to jasný důkaz toho že došlo k pootočení soustav tj. soustavy pozorovatele a soustavy rakety vzájemné. Pak můžeme my dostat do své pozorovatelný údaje o dilataci „rakety“ ale né dilataci „na raketě“.

Informace nám byla donesena zkreslená, tedy pootočená a my jí opravujeme „gama činitelem“ z Lorentzovy transformace.

pan Wagner už neodpověděl... (musel by totiž ten svůj posměch srovnat omluvou ...ale takový jev je v české kotlině tabu ; raději lidé položí na stůl půl milionu, anebo obětují manželku, anebo si nechají provrtat koleno či uvěznit na ostrově Svaté Heleny, než by se omluvili)

Výklad vize 225

zdroj →

<http://www.post.sk/forum/showthread.php?s=42ab50b29932e638fac409ce827ab7df&postid=1274464#post1274464>

<p>Navrátil Josef Člen</p> <p>Registrovaný: Oct 2008 Príspevkov: 105</p>	<p>pronec</p> <p>pronec napsal 02-12-2008 10:48 :Jediný jednotný čas sústavy v ktorej sa práve nachádzam já ten výrok zpřesním : jednotné tempo odvíjení času v soustavě v které se nacházíme... sme prevzali z klasickej fyziky, bez toho, aby sme obhájili jeho použiteľnosť. ?? ?? ?? Myslím si, že nikto nedokáže vysvetliť zmysel pojmu časový okamih bez ktorého by sme nevedeli definovať žiadnu hodnotu t. I časový okamih je nějaký interval, byť sebemenší, ale je to stále interval ... Jednotný čas (jednotné tempo plynutí času) mojej sústavy je preto z hľadiska dnešnej fyziky mŕtvy pojem, zlepenec, to je totiž tak : nešťestím pro lidského pozorovatele je to, že „umí vnímat“ na Zemi (tj. v domácí pozorovatelně - soustavě) tok-plynutí času (a já říkám plynutí do všech tří dimenzí času), ale „neumí vnímat“ tento lidský tvor na Zemi posuv po délkové trajektorii tím vesmírem...příčemž tu trajektorii lze spouštět do tří složek na systému soustavy tří os které jsou vpodstatě třemi dimenzemi té veličiny „Délka“. Zamyslete se : Zem putuje vesmírem „po třech délkových dimenzích“ a my to nevnímáme...a Zem putuje po třech časových dimenzích a my to vnímáme !!! Nanešťestí pro pozorovatele pozorujeme že tok-plynutí času do tří směrů tj. do tří délkových směrů které jsou totožné se třemi časovými dimenzemi, tak nanešťestí tok času do všech tří časových dimenzí má stejné tempo !?!?!? Přesto víme, že „na raketě“ v jednom směru (smět vzdalování rychlostí v < c) čas dilatuje ; tedy v tomto</p>
---	--

směru je tempu plynutí „tau“ $t(2) = t(3)$...kdežto na Zemi je $t(1) = t(2) = t(3)$. Peřmejšejte... Na Zemi je plynutí času všesměrně stejné ... protože nevíme jakou rychlostí se vesmírem pohybujeme a kterým směrem a v jaké „univerzální“ soustavě a nevíme vůči čemu se můžeme v tom vesmíru srovnávat. Ale raketa se už může srovnávat vůči naší zvolené soustavě. takže z toho plyne že my-Zem putujeme, se pohybujeme vesmírem do všech tří směrů stejným tempem tedy ukrajujeme na všech třech délkových dimenzích stejné intervaly $x(1) = x(2) = x(3)$... no nezdá se vám to podezřelé ? Proč to nevnímáme ?, a proč vnímáme $t(1) = t(2) = t(3)$. Toto vlákno se jmenuje **PODIVNE SPOJENI PROSTORU A ČASU**. No a moje povídání přesně do tohoto tématu zapadá...protože já tu ukazuji to „spojení“ ...podivné spojení je x,y,z,t ... to je podivné spojení ; můj návrh je elegantnější a smysluplnější spojení $x, y, z, t(1), t(2), t(3)$; čili soustava : $x(1) ; x(2) ; x(3) ; t(1) ; t(2) ; t(3)$. Otázka tu je pouze ta : vysvětlit proč je tok času ve stejném tempu do všech směrů tj. do tří délkových dimezí ? A potažmo je nutné vysvětlit jaktože se Zem pohybuje vesmírem do všech tří směrů tak, že ukrajuje také stejné délkové intervaly v soustavě „prostoru“ tj. v soustavě tří délkových os tj. do tří dimenzí veličiny Délka ? Proč ? k čemu lze vztáhnout pohyb Země ? Pokud ho fyzikové vztahují k reliktnému záření, pak už jsme u té „mé pravdy“ že Zem se pohybuje vůči Periferii vesmíru i vůči tomu reliktnímu záření tak že $x(1) = x(2) = x(3)$což lze nazvat : rozpínáním vesmíru do >koule< . Jenže my pozorujeme „rozpínání“, ale „Nadvesmír“ pozoruje, že vše uvnitř vesmíru se nerozpíná ale zcvrkává A zcvrkávání je vlastně „křivení“ časoprostoru ...Nadvesmír by pozoroval „pěnu s hručkami“ a to jsou oblasti **ZCVRKLÉ** ... který sa napríklad pri transformácii do inej sústavy úplne rozpadne. Niektoré hodnoty t sa totiž predĺžia, iné skrátia alebo dokonca zostanú rovnako dlhé. Každá z hodnôt t sa transformuje do inej sústavy „na vlastnú päť“. Môžeš to poprieť ?

V každom prípade jednotný čas t mojej sústavy je niečo, čo existuje len z môjho hľadiska. Z hodnôt tau ktoré sú platné z hľadiska všetkých pozorovateľov ho nedokážeš zostaviť. Ktorému z týchto dvoch obrazov času by sme mali dať prednosť a prečo ?

JN

[Oznámiť tento príspevok moderátorovi](#) | IP adresa: [zaznamenaná](#)

04-12-2008 13:42

 profil súkromné správy www hľadať

 kamaráti

 editovať

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

robopol

robopol napsal 02-12-2008 13:04 :Len tak na okraj ma napadlo. Ak by sme akceptovali tau čas za absolútne platný pre akékoľvek sústavu, „tau“ čas je **pouze jiné plynutí času, jiné tempo odvíjení času . V naší sousavě jsme „naše“ tempo plynutí (které nevíme jaké je čili kde se vzalo zrovna takové) pojmenovali „t“ a v každé jiné soustavě vlstní na testovacích tělesech s různou rychlostí je jiné „tau“ či jiné tempo plynutí – viz ona relativita ve směru pohybu rakety, viz pootáčení soustavy rakety vůči nehybné soustavě „domáci pozorovatelný“.** potom by nemohla existovať relativita súčasnosti.Každý si tu „relativitu súčasnosti“ vysvětluje jinak ...jak ty ? Totiž „absolútnosť času tau“ by sa preniesla na všetky sústavy **chyba...**„tau“ je závislé na rychlosti, ktorou má **testovací těleso...v soustavě pozorovatele** a už by sme nemohli vyhlásiť, že je niečo skôr a neskôr (napr. signál zo stredy vlaku dopadajúci na steny vlaku, by sme musel prehlásiť pre všetky sústavy za súčasný). Tau narušuje??? **co to je co tím chce básník prohlásit – rád bych vysvětlení té logiky relativitu súčasnosti,** ktorá vyplýva priamo z II. postulátu ŠTR.

JN

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

tyso-pronec

tyso napsal : „Povedz mi teda jediny pripad ked si vystacis len s priestorom ?“

pronec mu odpoveděl 02-12-2008 16:01 : Vezmi si ktorúkoľvek učebnicu geometrie v ktorej sú popísané všetky mysliteľné geometrické útvary bez akejkoľvek zmienky o čase. Polohy bodov, ich vzájomné vzdialenosti, všetky geometrické tvary možno popísať a pochopiť bez toho, aby som potreboval čas. O.K. jsme totiž v geometrii a ta se „zrodila“ pouze proto že veličina „Délka“ umí vyrobiť dimenze a to 3 dimenze. Bez tří dimenzí nelze „konstruovat“ geometrii. Když ovšem „vymyslíš, vyrobíš“ i pro čas „tři dimenze“ pak i v této soustavě lze „konstruovat“ geometrii ale artefaktem tu je čas a jeho dimenze. Na to ještě lidé nejsou zviklí „křivit-kroutit“ časovými dimenzemi... Priestor má aspoň v nejakom zmysle samostatný zmysel. S časom je to inak, veličina t je bez spojenia s priestorom absolútne nepoužiteľná. Mám zato, že i vzťahy medzi udalosťami možno popísať bez odvolania na priestor i keď prirodzene, napokon sa nezaobídeme bez ich spojenia.

JN

04-12-2008 13:57

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

pronec

pronec napsal 03-12-2008 08:18 : : Chcem sa spýtať, ako by sme mali odlišovať jednoduché fyzikálne veličiny od zložitých. Vpodstatě to už fyzika říká desítky let, že „základní“ veličiny jsou tři : x-Délka ; t-Čas ; m-Hmota ...a ostatní veličiny jsou odvozené...“zřejmě“ z těch základních. Já-Navrátil hlásám, ež i m-Hmota je odvozená a lze jí „vyrobiť“ procesem „vlnění-křivení-vlnobalíčkování“ těch dvou veličin už nezadatelných a nezaměnitelných x-Déka (a její dimenze) a t-Čas (a jejího dimenze). Podl’a mňa je to vec pohľadu.Jeden pohľad napsal právě Navrátil Pokúsme sa porovnať veličinu t a hodnotu tau = $\sqrt{(t^2 - x^2/c^2 - y^2/c^2 - z^2/c^2)}$. ?? Veličina „t“ je název pro veličinu, ale i to „t“ má své intervaly svého námi nezvoleného tempa plynutí. Plynutí času které kolem sebe pozorujeme nekze ovlivnit, jen měřit a...a měřit etalonem čili hodinami. Např. takovými hodinami jsou kmity cézia. „tau“ je stejná veličina jako „t“, jenže má jiné tempo plynutí, čili má jiné intervaly. Pak samozřejmě můžeme porovnávat intervaly u „t“ s intervaly u „tau“ a to pomocí „gama členu Lorentzova“.

Z hľadiska merania je t nepochybne jednoduchšia veličina, pretože ju môžeme pohodlne zistiť pomocou pevných synchronizovaných hodín, kým tau môžeme spravidla iba vypočítať z iných veličín.téměř pravda. My totiž „relativitu“ neměříme, my jí vypočítáváme...z naměřených hodnot. Divné že ? Z hľadiska fyzikálneho obsahu je naopak jednoduchšou veličinou interval tau,interval není veličina pretože je závislý výlučne od daných udalostí, kým hodnota t je závislá nielen od daných udalostí ale tiež od vzdialenosti medzi použitými hodinami. Nevieť, či budete s takým pohľadom súhlasiť.

JN

[Oznámiť tento príspevok moderátorovi](#) | IP adresa: [zaznamenaná](#)

profil
 súkromné správy
 www
 hľadať

kamaráti
 editovať

04-12-2008 14:14

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

robopol

robopol napsal 03-12-2008 10:32 : Treba si najskôr ujasniť od čoho je tau závislý. „tau“ je tempo plnutí času testovacieho tela (ktoré pozorujeme my v našej pozorovateľnej ; veliteľ na testovacom telese „tau“ nepozoruje) a je to „tau“ závislé na rýchlosti testovacieho tela-rakety v soustavě pozorovatele (on totiž veliteľ rakety žádnou rychlost „ve své vlastní soustavě“ nepozoruje ... to je stejné jako my-Zem nepozorujeme svou rychlost ve své soustavě...my nevíme jakou rychlostí se pohybujeme vůči vesmíru) Ty tvrdíš, že je nezávislý od vzdialenosti alebo vzájomnej rýchlosti sústav (prípadne ma pooprav).**Ano, „tau“ je závislé od rýchlosti vzdalování ale není závislé od vzdálenosti soustavy S – domácí a S´ - rakety** Píšeš, že veličina „t“ obsahuje vplyv vzdialenosti, pričom v $\tau = \sqrt{(t^2 - r^2/c^2)}$ odčítavaš vplyv vzdialenosti „ r^2/c^2 “.

Ak si zoberieme situáciu, že ide o kauzálne udalosti napr. A a B, **vždy je nutné nezapomenúť na stanovení „kde“ se ty události odehrávají, tedy v jaké soustavě a kdo je „vyhodnocuje“ tedy jaká soustava je přijímá a vyhodnocuje. Bez toho je řeč zbytečná.** potom $\tau =$ vlastný čas letiaceho objektu z bodu M(udalosť A) do bodu N (udalosť B). Potom $\tau = t/\gamma$, môžeme napísať aj vzťah takýto:
 $\tau = r'/v$, pričom $r' = r/\gamma = \sqrt{(1 - v^2/c^2)} * r$.

Z toho vyplýva, že tau je závislý , je funkciou $\tau = f(r, v)$, resp. $\tau = f(t, v)$, resp. $\tau = f(t, r)$.
Takže tvoje tvrdenie, že tau nie je závislý od vzdialenosti resp. rýchlosti je chybné!

A podľa môjho názoru si ďalej pletieš invariantnosť času tau. **Invariantnosť znamená, ež lze obrátit situaci tak, že : soustava rakety (kde je z naší pozice „tau“) bude od nyní soustavou základní, pasovaná do klidu (raketa ikdyž se pohybuje může být smama sebou pasována do klidu, a pak bude Zem tím testovacím tělesem pro velitele a pak bude mít Zem čas „tau“ a taketa čas „t“ . Pozice se otočily a mohli se otočit – proto je ti invariantní.** Čas tau je jedinečný a nameriaš ho iba v jedinej sústave, kde je zároveň vlastným časom. Do akejkoľvek inej sústavy sa tento čas transformuje zmenený na hodnotu „t“. To je zmysel ŠTR. V každej jednej sústave je ich vlastný čas „t“ jedinečný pretože je ich vlastným časom a medzi hodnotou tau a t nie je žiaden rozdiel. To je relativnosť času. Preto je každý čas „t“ v akejkoľvek sústave jedinečný, po transformácií do inej sústavy sa smení.

JN

[Oznámiť tento príspevok moderátorovi](#) | IP adresa: [zaznamenaná](#)

04-12-2008 14:26

profil
 súkromné správy
 www
 hľadať

kamaráti
 editovať

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

robopol

robopol napsal 03-12-2008 11:24 : Z hľadiska LT je pre čas tau v súradnej sústavy letiaceho objektu vzdialenosť medzi udalosťami nulová, **Jednak : s soustavě rakety není „tau“, tau je v soustavě základní soustavy pozorovatele. Pouze domácí pozorovatel může tvrdit a mluvit o čase „tau“ té rakety. Sám velitel „ve své soustavě“ !!!!!!!! žádné tau nepozoruje a nemá.**

Velitel „ve své vlastní“ soustavě má pořad „výchozí t“ ... po celou dobu co velitel opustil základnu, základní soustavu tam má na té raketě pouze „t“, ale my doma pozorujeme že on má „tau“...my doma dostáváme z rakety fotonem informace i dilataci, tedy o deformaci toku – plynutí času té rakety, protože soustava rakety se pootočila vůči soustavě domácí-Zem avšak při pohľade zo sústavy letiaceho objektu na vzdialenosť bodov M, N je vzdialenosť „ $r' = r/\text{gama}$ “. Z hľadiska svojej vlastnej sústavy. Keď meriaš čas medzi udalosťami v svojej súradnej sústave, ťak nemusí zaujímať vzájomná rýchlosť sústav, chyba... che-li domácí pozorovateľ mēřit „tau“ tedy dilataci času na raketě, musí ho zajímat také rychlost té rakety. Když zmēří rychlost tak z tohoto údaje vypočítá „tau“ a když zmēří „tau“ může z toho zjistit tu rychlost. avšak ak ju chceš vypočítat z hodnôt druhej sústavy potrebuješ údaje a transformačné rovnice. Jistě a ty jsou defakto řešením pohybu bodu po Thaletově kruhu – pootáčení soustav A to je zmysel rovníc smysl rovníc je „vynásobením gama členem“ napravit deformované hodnoty (dilatované a kontrahované hodnoty) z důvodů pootočení soustav, abychom dostali intervaly (časové i délkové) správně-pravé. tam zist'uješ závislosť funkciu od čoho závisí veľkosť tau, teda čas v tvojej sústave, kde si potom namerané hodnoty a vypočítané porovnávaš.

Je možné súhlasit', že ak udalosti oddel'uje väčšia vzdialenosť v tvojej vlastnej sústave (v zmysle meranie od tvojich súradnicových os) potom je čas vždy väčší tam kde je ta vzdialenosť väčšia. Tento fakt nie je prekvapením, je to vlastnosť časopriestoru, transformácii.

Tau nie je iná časová miera, je to stále tá istá miera ako „t“. Rozdiel je iba v tom, že pre tau je z hľadiska sústavy (v ktorej je tau vlastným časom) vzdialenosť medzi udalosťami v jeho súradnom systéme oddel'uje nulová vzdialenosť. V iných sústavách je ta vzdialenosť nenulová a nemôžeme použiť čas z druhej sústavy „absolutizovať ten čas „ a tvrdit', že to je v súlade so ŠTR a je to nejaká nová časomiera.

JN

[Oznámiť tento príspevok moderátorovi](#) | IP adresa: [zaznamenaná](#)

04-12-2008 14:38

 profil
  súkromné správy
  www
  hladať

 kamaráti

 editovať

Navrátil Josef
Člen

Registrovaný: Oct 2008
Príspevkov: 105

tyso

tyso napsal 03-12-2008 19:23 : cas je v istom sposobe ekvivalent jednej suradnej osi v priestore. Ano, bezva...a zde jsme u jednoho jádra věci (na kterou je založeno toto vlákno) Páni fyzici říkají že čas je skalár ale v jistém ohledu se jim hodí onen „tok řasu-posloupnost intervalů časových za sebou jdoucích, označit „jako osu“ podobnou ose z dimenze délkové. Doslova se jim hodí čas pojmut jako dimenzi a dát jí podobu podobnou dimenzi délkové. Ano, staví časoprotor jako x, y, z, t ... proto je to podivné že by měl být „skalár-čas“ postaven do vize dimenze zatraceně podobné jedné z dimenzí veličiny Délka. Já ovšem vylepšuji tuto „křeč“ normálním dalším krokem – výrokem, že i čas má 3dimenze a lze ho napsat elegantně do tříosého rastru délkových dimenzí (někdy jsou nazývány osami) a položit tyto tři časové dimenze vedle nich. (((Nakonce až se jednou potvrdí mohe hypotéza se pozná že Čas je inverzní veličinou veličině Délka : jsou to dvě strany jedné mince. Takže i systém-rastr souřadnic, os 3+3 není nic nesmyslného a nemožného a kontralogického. velmi dobře to bude fungovat takový spacetime 3+3 dinemzionální. Šipka času jakoby „šla“ proti šipce délkové – viz obr. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_012.jpg))) Ta tiež meria celu množinu (rovinu) bodov. Casova os ma presne tie vlastnosti.

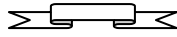
<p>04-12-2008 14:54</p>	<p>JN</p> <p style="text-align: right;">Oznámit tento příspěvek moderátorovi IP adresa: zaznamenaná</p> <p> profil súkromné správy www hľadat </p> <p> kamaráti editovať </p>
<p>Navrátil Josef Člen</p> <p>Registrovaný: Oct 2008 Príspevkov: 105</p>	<p>pronec-tyso</p> <p>pronec napsal tysovi 04-12-2008 07:24 : : Predčasne položená otázka. Ešte predtým, ako sa k nej dostaneš musíme vysvetliť zmysel samotnej hodnoty tau. Ano, o to se pokouším od samého začátku : vysvětlit svůj názor (y podejte lepší protinázor) že „tau“ je označení pro „jiné tempo plynutí času“ a to v podstatě „ve vlsatní soustavě“ nějaké testovací částice (nebo tělesa) Je to podobné ako v priestore:</p> <p>V našej sústave délkové,.. třídimenzionální délkové soustavě uvažujeme nejaké pevné body M, N, ktoré oddeľuje vzdialenosť $r = 1$ meter. Máme ďalšie body K, L, ktoré tiež oddeľuje 1 meter. Samotný údaj $r = 1$ meter mi postačuje iba vtedy, ak nepotrebujem vedieť či ide o body M, N, alebo o body K, L. Úplná identifikácia vyžaduje určiť pomocou súradníc x, y, z, presnú polohu každého z bodov M, N, K, L, potom už budem vedieť všetko. S takými údajmi ľahko vypočítam i vzdialenosť medzi ktorýmkoľvek bodmi.</p> <p>Podobne je to v čase. Ak poviem, že nejaké udalosti A, B, oddeľuje časový interval $\tau = 1$ sekunda je to ako keď poviem, že body M, N, oddeľuje $r = 1$ meter. Jedna sekunda tau možno oddeľuje aj udalosti C, D. Samotná dĺžka intervalu tau tiež nepostačuje, je potrebné presne určiť polohu každej jednotlivkej udalosti v čase. Z týchto polôh potom vypočítame interval tau pre ktorúkoľvek dvojicu udalostí.</p> <p>Teraz sa možno spýtaš, ako vypadá taká presná identifikácia udalostí. Je to dobrá otázka, ale ešte predtým mi povedz, či je to čo som tu napísal celkom zrozumiteľné.</p> <hr/> <p>JN</p> <p style="text-align: right;">Oznámit tento příspěvek moderátorovi IP adresa: zaznamenaná</p>
<p>04-12-2008 15:22</p>	<p> profil súkromné správy www hľadat </p> <p> kamaráti editovať </p>
<p>Navrátil Josef Člen</p> <p>Registrovaný: Oct 2008 Príspevkov: 105</p>	<p>tyso-pronec</p> <p>tyso napsal proncovi 04-12-2008 09:15 : lenze dlzka je prave to co kazdy nameria inak. Ty hovoris 1m, ja vidim 0,5 m. Samotna dlzka čili vzdálenost = usek = interval je tak udaj, ktory sa neda objektivne pouzít. Na dimenzi délkové měřímě „úseky délkové = intervaly délkové = vzdálenosti délkové a to MĚŘIDLEM. Měřidlo je postaveno na základě zvolených etalonů. měření jsou vždy zatížena chybou. Uplna identifikacia tak aby kazdy vedel o com hovorís vyzaduje 2 x 4 suradnice.</p> <p>Alebo naopak ak sa skutocne obmedzime na nasu sustavu, tak udaj 1s je udaj platny pre vsetky hodiny, , Pozor : pro měření délek-vzdáleností máme „přístroj“ který si pojmenujeme >svinovací metr< . A pro měření času tedy toku času, tedy tempa plynutí času máme také „přístroj“ který si pojmenujeme >hodiny<. Takže hodony jsou „metrem“ pro měření intervalů časových. , ktore sa posunuli o 1s. Hodiny= přístroj se neposunul ale posunl se tok času a my ho chceme stovnat s nějakým etalonem pomocí přístroje kterému říkáme hodiny – ty vyrábí etalonové tiky. A keď sa posunuli moje hodiny, tak sa rovnako posunuli vsetky</p>

hodiny (a ked neverim, tak staci ked mi poslu o tom spravu).

JN

[Oznámit tento příspěvek moderátorovi](#) | IP adresa: [zaznamená](#)

04-12-2008 15:31

Výklad vize 226